ներ, Սեդրաք Հրաչեան՝ կազմարար եւ տպագրիչ, Իլիաս Ապտըլմէլէք (Չպուխ) Երուսաղէմացի, Պօղոս Իսպիրեան Սիվրիհիսարցի՝ կազմարարներ, Պետրոս Պետրոսեան Ուրֆացի՝ օգնական կազմարար։

* * *

Որքան կը ներէր յօդուածի մը սահմանը, աշխատեցանք ամփոփ գիծերու մէջ խտացնել Սրբոց Յակոբեանց տպարանի հարիւր տարուան պատմութիւնը, զոր կը փակենք հոս՝ մաղթելով որ օրըստօրէ ծաղկի ու բարգաւաճի ան և լրում տայ ազգին բաղձանքներուն և ակնկալութեանց։

Ուրախալի և մխիթարական է արդարև որ սկսած են երևան գալ արդէն նորանոր պատեհութիւններ, զորս գիտէ քաջապէս օգտագործել արդի գրասէր և գրագէտ գահակալը Սուրբ Աթոռոյս, որուն կը վիճակուի տպարանիս երկրորդ հարիւրամեակի սեմէն մտնել ներս։ Սիրելի է մեզ յուսալ թէ Նորին Ամենապատուութիւնը, Միաբանութեան բարի եռանդն ու տրամադրութիւնները և գովելի ջանասիրութիւնը ունենալով իրեն օժանդակ, բեղուն ու փայլուն տպագրական երկրորդ դարաշրջան մը պիտի բանայ Սուրբ Աթոռոյս մէջ ու պիտի թողու անուն մը յաւէտ անմոռանալի՝ նման երջանկայիշատակ և բազմերախտ իր նախորդներուն։

ՄԵՍՐՈՊ ԵՊՍ. ՆՇԱՆԵԱՆ

ԱՂՕԹՔ ՏՊԱՐԱՆԻ ՄԷՋ

Տառը տա՛ր լոյսին մէջ. հնչեցո՛ւր երգի պէս,
Թո՛ղ սեւցած մետաղին դառնայ փայլը վրձինս.
Մասնէ մաս սահեցո՛ւր խորհուրդի մարգարիտս,
Թո՛ղ մատեանը բացուի ջերմանէս իմ շունչէս:

Պանծացո՛ւր գաղափարը մութէն անցեալին,
Ո՜վ Աստուածը լռութեան, ծնծղաներ փոթորկէ,
Ի՜նչ պարտէզ էր առկախ երկինքէն արծաթէ,
Երբ ձեռքերը սիրոյ աղօթքով ձոյլ էին...

Սիրտէ սիրտ կը հծծեն շրթունքները քարէ.
Ու դէմքեր կը բացուին ու բիբեր կ'երազեն.
Արեւին օրհնութիւնն իր բուրվառը կ'այրէ...

Տո՛ւր բառեր դիւթանքի որ օծուած են լոյսէն,
Ու թո՛ղ Երգը հիւսուի աստղերու բոցին հետ
Գիշերի՜ն, Պաշտումին, Աղօթքի՜ն կրկնակէս...:

ԱՐՍԷՆ ԵՐԿԱԹ

digitised by A.R.A.R.@